

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **PPL CZ s.r.o.**, se sídlem K Borovému 99, Jazlovce, Říčany, zastoupené JUDr. Tomášem Novákem, advokátem se sídlem Verdunská 819/37, Praha 6, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 58/219, Praha 9, o žalobě proti rozhodnutí předsedy rady žalovaného ze dne 6. 5. 2016, č. j. ČTÚ-29 898/2015-603, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2022, č. j. 3 A 88/2016-223, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Soud **vyzývá** žalobkyni, aby zaplatila do 7 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Český telekomunikační úřad, odbor regulace komunikačních činností a poštovních služeb, v rozhodnutí ze dne 4. 7. 2014, č. j. ČTÚ-15566/2014-610/VIII. vyř., shledal žalobkyni (stěžovatelku) vinnou ze spáchání správního deliktu (poskytování poštovních služeb bez oprávnění) a uložil jí uhradit pokutu ve výši 5 000 000 Kč a náklady řízení. K rozkladu bylo rozhodnutí zrušeno a v novém řízení uložil stěžovatelce pokutu ve výši 4 200 000 Kč. Žalovaný rozhodnutí potvrdil. Městský soud o rozhodnutí žalovaného rozhodoval opakovaně. Dvakrát jej zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení, přičemž zrušující rozsudky ke kasační stížnosti žalovaného zrušil Nejvyšší správní soud a vrátil věc k novému řízení městskému soudu. Třetím rozsudkem městský soud žalobu stěžovatelky zamítl. Stěžovatelka podala proti rozsudku kasační stížnost a zároveň navrhla přiznání odkladného účinku.

[2] V návrhu namítala, že důvodem pro odkladný účinek je historie věci. Stěžovatelka již dříve řádně uhradila pokutu, tu jí s ohledem na procesní vývoj věci následně po výzvě žalovaný vrátil, nezaplatil jí však žádný úrok z prodlení ani jinou peněžní újmu. Zaplacení

pokuty jak s ohledem na předchozí procesní zvraty, tak na rozsah vad, které jsou touto kasační stížností namítány, a její další pravděpodobné následné vrácení by znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout žalovanému.

[3] Žalovaný ve vyjádření k odkladnému účinku konstatoval, že stěžovatelka neupřesnila intenzitu újmy, která jí nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti hrozí. Dále pak uvádí, že ačkoliv se nominální výše uložené pokuty (4 200 000 Kč) může jevit vysoká, v poměru k příjmům stěžovatelky je zcela zanedbatelná. Jen za rok 2021 stěžovatelka dosáhla zisku po zdanění ve výši 573 342 000 Kč; uložená pokuta tak činí pouze 0,73 % jejích čistých příjmů za výše uvedené období. Jen pro ilustraci, výše naznačený poměr odpovídá situaci, kdy zaměstnanec s průměrným ročním příjmem v národním hospodářství musí uhradit pokutu ve výši cca 3 500 Kč. Tvrzení o množství vad napadeného rozhodnutí a historie vymáhání úroků z prodlení nejsou pro posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku relevantní. Pro výše uvedené navrhuje žalovaný návrh zamítnout.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení všech důvodů a skutečností v něm uvedených dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.) ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. naplněny nejsou.

[5] Podle § 107 s. ř. s. *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení* před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována vykonatelnost rozhodnutí (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015-38). Přiznání odkladného účinku vůči pravomocnému rozhodnutí je možno připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nepoměrně větší újmě.

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud již dříve judikoval, že povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, či ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylicení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil.

[9] Uvedená kritéria pro přiznání odkladného účinku posuzovaný návrh nesplňuje. Tvrzení stěžovatelky žádným způsobem neprokazují zásadní zásah, resp. vznik nepoměrně větší újmy, než jaká vznikne jiným osobám, resp. jaká je způsobená zásahem do závaznosti a nezměnitelnosti pravomocného rozsudku městského soudu. Stěžovatelka nenamítá tíživou ekonomickou situaci (vedoucí například k její likvidaci), ani možný vznik těžko napravitelného zásahu do jejích práv.

[10] Stěžovatelka se toliko odkazuje na obtíže způsobené při vrácení pokuty v minulosti (pozn. soudu: oba zrušující rozsudky městského soudu však byly posléze zrušeny rozsudky Nejvyššího správního soudu). Nepoměrně větší újma nemůže spočívat v obtížích, které stěžovatelka spojuje se zrušením napadeného rozsudku městského soudu. Je nutné důrazně připomenout, že pravomocnému rozsudku krajského (městského) soudu, byť byl napaden kasační stížností, svědčí presumpce správnosti. Dokud nebude zrušen, je na něj tedy třeba nahlížet jako na věcně správný a zákonný. Nejvyšší správní soud nemůže při posuzování návrhu na odkladný účinek kasační stížnosti ve vztahu k napadenému rozsudku předjímat své rozhodnutí ve věci.

[11] Úroky z prodlení či jiná majetková plnění soudu či žalovaného vztahující se k vrácení uhrazené pokuty stěžovatelce nejsou navíc předmětem projednávané věci, a tvrzená újma proto nevzniká v nyní posuzované věci. Má-li stěžovatelka za to, že má nárok na majetkové plnění ze strany orgánů veřejné moci, zákon jí k tomu poskytuje prostředky [např. návrh dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)].

[12] V nyní projednávané věci stěžovatelka svou žádost zdůvodnila především historií věci. Tvrzené důvody však neprokazují naplnění hned prvního kritéria pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, prokázání vzniku nepoměrně větší újmy. Tvrzená újma je totiž pouze hypotetická (není jisté, zda vůbec nastane). Zachování účinku rozsudku soudu v této situaci vždy převáží nad touto újvou. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud stěžovatelce nevyhověl a její kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[13] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá poplatkové povinnosti podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Stěžovatelka nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, a proto rozhodl Nejvyšší správní soud dále tak, jak je uvedeno ve výroku č. II. tohoto rozhodnutí. Soudní poplatek ve výši 1 000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatelka zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1010428622**.

[14] Kasační soud závěrem konstatuje, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2023

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: